

Samenvatting.

Met een kort begrip van den inhoud worde dit boekje besloten.

In onderzoek zijn genomen een 70 tal reukstoffen, welke alle bekend zijn in scheikundig opzicht.

Van een dertigtal dezer stoffen zijn met behulp van de reukkast de absolute minima bepaald.

De reukscherpte van het reukorgaan bij uni- en bilaterale waarnemingen is nagegaan en als resultaat van dit onderzoek is verkregen dat er geen verschil voor den dag is getreden.

Uit het verband, dat bestaat tusschen compensatie voor en na 10-voudige verdunning van mengsels van de zelfde reukstoffen in verschillende verhouding, is een formule afgeleid ter bepaling van de hoeveelheid geadsorbeerde geur in een bepaald geval.

Een groot aantal der onderzochte reukstoffen (67 %) is gebleken in sterke mate lichtgevoelig te zijn.

Een beter inzicht in het ruik-proces is uit deze waarnemingen niet tot stand gekomen.

Wel is aangetoond dat met de in dit boekje beschreven olfactometrische methode de wetten der photochemie voor kleine hoeveelheden zijn na te gaan.

Bevestigd is geworden dat het reactieproces, door het licht te weeg gebracht, laag voor laag voortschrijdt.

Dat de reactiesnelheid in ruime grenzen onafhankelijk van de concentratie is, is althans voor kleine hoeveelheden niet gebleken, integendeel schijnt hier de reactiesnelheid regelmatig afhankelijk te zijn van de concentratie.

Dat ook de aangegeven methode voor photochemische anylyse kan gebruikt worden is aan de hand van 2 voorbeelden aangetoond.

Ten slotte is de lichtwerking op mengingen van reukstoffen nagegaan en geconstateerd dat hierin de meest lichtgevoelige stof het eerst verdwijnt.